

juni - juli 2004

DagWakeup

Schreeuw om Leven

Dagwake

dinsdag, 1 juni 2004

donderdag, 1 juli 2004

van 10.00 tot 12.00 uur

De Laatste Strohalm

Soms baal ik er enorm van. Weer alleen naar de kliniek. Waar zijn toch al die collega-christenvrouwen? Waar zijn al die gelovigen die op allerlei bijeenkomsten zingen en praisen, en praten over hun geloofsbeleving, hun kerk, hun kinderen. We zitten te springen om hulp!

Laten we nu eens aannemen dat de helft van de groep christenen die ik net beschreef actief is in evangelisatiecommissies, gevangnissen, asielzoekerscentra, ziekenhuizen, hospices en daklozenopvang. Fantastisch, ik voel me honderd procent verwant met deze broeders en zusters. Van de rest is een kwart naam-christen of 'heiden-christen', zoals ik laatst iemand hoorde zeggen. Wie er overblijven, zou ik zo ontzettend graag zien bij de abortusklinieken in ons land.

Er bestaat een groep vrouwen voor wie wij echt de laatste strohalm zijn. Afgelopen keer sprak ik nog een jong stel. Een mooi meisje van zeventien, haar vriend iets ouder. Diep verdrietig waren ze allebei. Aan haar lopen zag ik dat ze niet simpelweg de tandarts in het gebouw had bezocht. Inderdaad, ze had net een abortus achter de rug. Ze vond het een goede beslissing, maar voelde zich rot. Ik heb mijn arm om haar heen geslagen en van haar gehouden. Ze zou het liefst op de bank op m'n schoot gekropen zijn, zo voelde het. Met ons telefoonnummer zijn ze vertrokken, allebei de schouders naar beneden. De tranen lopen over je wangen, als je dit ervaart. We hebben haar bij God kunnen brengen in gebed. Misschien had nog nooit iemand voor haar gebeden. Misschien is dit haar redding.

Twee collega-waaksters zijn momenteel verhinderd, dus sta ik er als vrouw alleen voor. Gelukkig zijn er een paar biddende mannen aanwezig. Het werkt zoveel gemakkelijker als er meer vrouwen zouden zijn. Je kunt elkaar steunen, om raad vragen en samen bidden om trouw te zijn en niet te verslappen. Want een keer in de maand is goed, maar veel te weinig.

"Heeft het wel zin, hoeveel vrouwen heb je al die jaren op andere gedachten kunnen brengen", vragen mede-christenen mij altijd. Blijkbaar willen ze pas meedoen als de resultaten echt geweldig zijn. Ik begrijp dat best, ik zou zelf ook dolgraag scoren in dit werk. En ja, soms lukt het ook echt. Vier

vervolg op pagina 4

Deze dagwake nieuwsbrief is een maandelijks uitgave van:

Stichting 'Schreeuw om Leven'
Ruitersweg 35-37 1211 KT Hilversum
Tel. 035 - 624 4352
Hulp Tel. 035 - 621 4205
Fax 035 - 624 9141
E-mail: info@schreeuwomleven.nl
Internet: www.schreeuwomleven.nl
Postbanknummer 9079

Bijbelstudie

“Vergeven en Bevrijd”

Graag wil ik mijn ervaringen delen die ik heb opgedaan tijdens een bijbelstudie die ik gegeven heb aan Abby. Abby heeft een aantal jaren geleden abortus laten plegen.

Deze studie heb ik samen met een vriendin Anja, aan Abby gegeven.

Een stukje voorgeschiedenis:

Ons contact met Schreeuw om Leven bestaat al een aantal jaren. Zelf ben ik een keer met mensen van Schreeuw om Leven mee geweest om voor een abortuskliniek te staan om met vrouwen te praten. Op dat moment wist ik geen raad met mezelf, want ik was zo verbolgen dat de vrouwen die naar binnen gingen zomaar een kind lieten weghalen. Ik voelde me echt machteloos en omdat dat geen goede basis is voor een goed gesprek heb ik tegen mezelf gezegd, dit niet meer.

Jaren later word ik geconfronteerd met Abby die onze gemeente bezoekt. Ze vertelt haar verhaal over haar abortus aan Anja en Anja haalt mij erbij omdat het een heftig onderwerp is. Samen besluiten wij om Abby te gaan helpen. Ik neem contact op met Schreeuw om Leven en vraag hoe ik dit het beste kan aanpakken. Ze sturen mij een bijbelstudie toe, bestaande uit acht hoofdstukken, om daarmee aan de slag te gaan, met de waarschuwing dat deze bijbelstudie heftige emoties naar boven kan halen. Eerlijk gezegd kon ik me dat niet zo goed voorstellen toen ik de bijbelstudie “Vergeven en Bevrijd” zelf doornam.

Abby was echt toe aan genezing en wilde ook graag meehelpen en meewerken. Het viel haar emotioneel echter heel erg zwaar. Op een gegeven moment resulteerde dat in: geen bijbelstudie meer doen. “Het is te zwaar, ik kom er niet doorheen.” Een aantal keren liet ze haar vriend bellen om het af te zeggen.

Op een middag heb ik Abby bezocht en goed met haar gepraat. Ik vertelde haar dat Anja en ik veel begrip hadden voor haar emoties, maar dat we door wilden gaan met de counseling en dat het een prijs kostte die we met zijn allen moesten betalen. “Wij hebben onze mannen gevraagd tien weken lang elke vrijdagavond op onze kinderen te passen, zodat wij naar jou toe kunnen gaan. Wat wij vragen van jou is dat je daar respect voor hebt en de afspraken gewoon door laat gaan, hoe beroerd je je ook voelt. Mocht je echt een keer niet kunnen, dan bel je zelf naar ons en laat je niet iemand anders bellen.” Dit klinkt misschien erg hard, maar Abby had deze grenzen nodig. Daarna heeft ze ook niet meer afgebeld.

Voordat we elkaar voor de eerste keer zouden ontmoeten voor de bijbelstudie hadden Anja en ik het op ons hart haar een knuffelbeer te geven voor de geaborteerde baby en haar te zeggen dat we van haar houden, dat Jezus bij haar was op het moment dat ze daar op de behandelingstafel lag: “Jezus hilde mee, maar is nooit van je zijde geweken.” Toen we de knuffelbeer aan Abby gaven, brak er iets bij haar. Ze hilde vanuit haar tenen en was diep geraakt door het gebaar.

De tweede keer dat we elkaar ontmoetten, begon de geestelijke strijd zich te openbaren. Het maakte al veel los. Ook Anja en ik merkten de strijd op de vrijdag zelf. Het waren niet van die grote dingen die gebeurden, maar je kon aan kleine dingen zien, die zich eigenlijk alleen maar voordeden op vrijdag, dat de strijd er wel degelijk was. Toen moest ik Schreeuw om Leven gelijk geven dat er wel degelijk dingen naar boven komen tijdens de studie.

We gaven Abby ook duidelijke opdrachten die ze dan in een bepaalde

tijd gedaan moest hebben.

Bijvoorbeeld

contact opnemen met Schreeuw om Leven. Dit heeft haar enorm geholpen alhoewel ze er helemaal niet blij mee was op het moment zelf.

We hebben met zijn allen doorgezet en kwamen toen op een punt dat we merkten dat er wat zat bij Abby, maar we konden er niet de vinger opleggen. We bleven als het ware hangen en wisten niet hoe we verder moesten. We hebben haar toen huiswerk gegeven, weer een opdracht. We vroegen haar op te schrijven wat er door haar heen ging toen ze op de behandelingstafel lag; wat ze toen ervoer, wat ze toen wilde. Achteraf is dat een heel goede zet geweest. Tijdens het voorlezen van haar verhaal sprong naar voren wat het probleem was. Ze schreef: “Tijdens de abortus heb ik het handje van mijn kindje vastgegrepen en sindsdien niet meer losgelaten.” Wat ze daarmee gedaan heeft, is dat ze eigenlijk het contact met de dood altijd heeft open gehouden. Dat bracht de nodige consequenties met zich mee: geen zin in het leven, het liefst bij het kindje zijn, de waarde van dingen niet meer inzien, jezelf waardeloos voelen.

We hebben deze band met het kindje verbroken in de naam van Jezus en op dat moment ervoeren we de kracht van Jezus. Na dat gebed hebben we voor de Heilige Geest gebeden dat die Abby geheel zou vullen. Ze ervoer ook de aanwezigheid van de Heilige Geest. Sindsdien heeft

ze ook de zin in het leven teruggekregen. Elke dag staat ze op met vrede en blijdschap. Er is na dat loslaten van het handje een enorme ommekeer gekomen in het leven van Abby.

Het gave was dat ze, nadat ze het kindje totaal had losgelaten, de daarop volgende studies precies op tijd kwam. Elke keer was Jezus al in Abby bezig met het betreffende onderwerp waar we het die vrijdag over zouden hebben. Het viel echt op! Dat versterkte ons vertrouwen en geloof dat Jezus de leiding had van dit alles.

Wat mij heeft geraakt in deze periode is dat abortus zoveel gevolgen heeft in iemands leven als het niet goed verwerkt wordt. Want heel veel dingen die gebeurd zijn na de abortus kon Abby niet verklaren. Maar tijdens de studie kwam naar voren dat bijna alles te herleiden was naar de abortus. Ik heb echt gezien dat abortus een dodelijk effect heeft. Ik had het wel gelezen en ook gehoord, maar nu ik het zelf van dichtbij heb meegemaakt, zie ik hoe vernietigend het doorwerkt in de persoon.

Jezus is echt Diegene die de verandering in de persoon teweeg kan brengen. Jezelf vergeven in deze situatie is een moeilijk iets, ook voor Abby viel dit niet mee. Ze voelde zichzelf zo schuldig aan het hele gebeuren. Ze had nog zo tegen zichzelf gezegd: "Ik doe nooit een abortus, dat zal ik nooit doen."

En dan op een dag ligt ze op de tafel met enorm gemengde emoties. Ze had nog zo gezegd dat ze het nooit zou doen. Hier ligt ze dan, niet in staat om, om te kunnen gaan met haar emoties. Lamgeslagen. Schuldgevoelens komen opzetten, gevoelens van zelfveroordeling en wanhoop, waarmee ze geen weg weet. Daarna komen gevoelens van "ik mag niet meer blij zijn, ik mag nu geen goede dingen doen", omdat ze zich dan schuldig voelt ten opzichte van haar kindje. Ze onthoudt zichzelf heel veel goeds. Het is triest, maar o zo waar.

Wat Abby zich realiseerde was dat alleen Jezus haar de kracht voor vergeving kon geven, omdat Hij haar eerst heeft vergeven. Dit heeft haar in staat gesteld zichzelf totaal te vergeven.

Wat heel helend was voor Abby, was haar aandacht en liefde geven. "Focus op de vrouw, want daar draait het om. Als de vrouw zich geliefd voelt, dan

stroomt de liefde vanzelf door naar de baby." Bevestiging en acceptatie zijn belangrijk voor een vrouw die een abortus heeft gehad. Abby had hiermee in het begin moeite. Later werd dat steeds makkelijker voor haar.

Ze is er nog niet. Maar deze studie is echt een basis waarop ze verder kan bouwen. Het is zeker de moeite waard. Ze heeft gezegd dat door deze studie haar relatie niet op de klippen is gelopen. Ze heeft nu leren houden van mensen, in het bijzonder haar vriend.

Het is echt geweldig te zien hoe Jezus in deze periode de hoop in Abby heeft hersteld.

PS: Ik heb dit voorgelezen aan Abby en aan Anja en ze konden er alleen maar amen op zeggen. Abby zei nog dat dit echt even weer confronterend was, maar dat het geheel heel goed weergaf waar we de afgelopen tijd doorheen zijn gegaan.

Liefs en vriendelijke groeten, Melanie

Wat Abby zich realiseerde was dat alleen Jezus haar de kracht voor vergeving kon geven, omdat Hij haar eerst heeft vergeven. Dit heeft haar in staat gesteld zichzelf totaal te vergeven.

Wat heel helend was voor Abby, was haar aandacht en liefde geven. "Focus op de vrouw, want daar draait het om. Als de vrouw zich geliefd voelt, dan

ER IS HULP!

Hulpverlening bij Zwangerschap en na een abortus.

Hulptelefoon 035-6214205
e-mail erishulp@hotmail.com
website www.schreeuwomleven.nl

Baas in eigen buik: wie is eigenlijk de baas?

Baas in eigen buik was in de zeventiger jaren dé slogan voor vrouwen die streven voor het recht op vrije abortus. Nu zijn vrouwen volgens de wet al bijna 25 jaar baas in eigen buik. Maar wat is daar van terechtgekomen?

In onze hulpverlening constateren we dat veel meisjes en vrouwen zelf helemaal geen abortus willen, maar dat ze worden gedwongen door hun vriend of echtgenoot. De zaken zijn omgedraaid. Een groot aantal vrouwen is dus beslist geen baas in eigen buik. Jongens en mannen dreigen dat ze hun vriendin of vrouw zullen verlaten

als ze geen abortus doet. Door de kwetsbare positie waarin vrouwen met een ongeplande zwangerschap zich bevinden, gaan ze uiteindelijk naar de abortuskliniek, vaak na veel strijd en tranen. Gebroken komen ze daar dan vandaan.

Waar zijn de mannen die de verantwoording voor hun daden willen dragen? Waar zijn de mannen die niet toelaten dat hun eigen kind uit het lichaam van hun vriendin of vrouw wordt weggehaald door steriele koude doktershanden met behulp van een zuigapparaat? Waar zijn de mannen

die zich kunnen inleven in de grote emotionele en psychische problemen die hun vriendin of vrouw kan krijgen na een abortus?

Een "recht" is een dwangmiddel geworden. Dat is te verwachten als we het recht verdraaien en in eigen hand nemen.

Willy Dorenbos

vervolg van pagina 1

moeders kozen voor zichzelf en hun baby, twee ervan heb ik mogen zien. Dat is een prachtige ervaring, heel bemoedigend ook. Vier kindjes in tien jaar is de moeite meer dan waard. Duizenden kinderen echter overleefden het niet. Hoeveel van hen hadden nog geleefd als wij als christenen dagelijks en in alle eenvoud hulp hadden aangeboden?

Jullie methode is niet goed, zegt men. Oké, dat kan. Kom met een beter plan en we doen mee. Ons straatwerk is juist gericht op vrouwen die niet aangeklopt hebben bij de hulpverlening. Deze doelgroep staat er vaak echt helemaal alleen voor! In ons land krijg je geld om een abortus te laten doen, maar geen woonruimte wanneer je als 17-jarige met een baby op straat gezet dreigt te worden.

Dus vrouwen, wees moedig. Neem eens een kijkje bij ons werk op straat. De kans is groot dat je geroepen bent deze taak op je te nemen. Het is niet alleen maar eng of zwaar, vind ik. Voor mij is de abortuskliniek de plek waar Jezus absoluut aan mijn zijde is. Vaak ervaar ik de situatie in kerk en wereld als hopeloos en verwarrend, vaak is het maken van keuzes in het gezin moeilijk. Maar een ding weet ik zeker. Op de stoep van de Biltstraat in Utrecht sta ik goed. Daaraan heb ik echt nog nooit getwijfeld. Dat geeft zekerheid, dankbaarheid en vreugde!

Ineke van Arnhem

Marche de la Vie - Mars voor het Leven in Parijs

Vorig jaar ben ik te gast geweest bij CFT (Christenen voor de Waarheid) Frankrijk in Parijs en heb daar een gedeelte van de Mars voor het Leven meegemaakt. Ik ben zo enthousiast geworden dat het idee geboren is om dit jaar (23-25 oktober) met een groep namens Schreeuw om Leven naar deze Mars in Parijs te gaan. Ik heb ervaren dat dit voor ons werk in Nederland heel stimulerend kan werken.

DV 24 juni aanstaande wordt om 19.45 uur bij mij op het Vogelwikkeveld 99 te Woerden een voorbereidingsbijeenkomst gehouden om samen het programma vast te stellen! Mocht u interesse hebben, wilt u mij dan even laten weten dat u komt.

Rijk Verwoert, Vogelwikkeveld 99,
3448 EP Woerden, tel. 0348-425540,
rijksbusiness@hetnet.nl

Groningen, 5 mei Bevrijdingsdag 2004

Groningen had dit jaar op 5 mei een Themamarkt in het kader van het Bevrijdingsfestival 2004. In het stadspark stonden allerlei stands met bepaalde thema's. Nu, Schreeuw om Leven heeft een prachtig thema: Voor het leven. Ik had een stand aangevraagd om dit thema uit te dragen. De plaats die wij toegewezen kregen, was pal tegenover de abortusstand van Stimezo.

Het is een geweldige dag geworden. We hebben veel handtekeningen voor de Europese verkiezingen verzameld (106) en een groot aantal folders uitgedeeld. We hadden veel gesprekken. Eén meisje dat Jehova getuige was, zei: "Wat goed dat jullie hier staan." Ik vroeg aan verschillende meisjes: "Als je nu zwanger zou worden, wat zou jij dan doen?" Ze antwoordden meestal positief: "Dan liet ik het komen." Ik legde dan even mijn hand op hun schouder om ze te bemoedigen. Fijn dat ze er nog zijn, meisjes die vóór het leven kiezen.

Een kostbaar iets, leven door God gegeven, moet blijven leven.

En daar willen wij ons als medewerkers voor geven.

Wist u dat... er in Groningen de eerste werkdag van de maand 's morgens van 10.00 tot 12.00 uur gewaakt wordt voor de abortuskliniek aan de Radesingel 11?

Wist u dat... hier regelmatig maar twee mensen aan meedoen?

Geen tijd? Leest u eens Marcus 14:37. Hartelijk welkom!

Tel. 050-5250132.

broeder Post, Groningen

Adressen abortusklinieken en namen en telefoonnummers van contactpersonen die informatie kunnen geven over de dagwake:

Magdalenenstraat 26	1811 JR ALKMAAR	mevr. K. Hollestelle	(0226) 31 84 05
Sarphatistraat 620-626	1018 AV AMSTERDAM	mevr. R. Sweeb	(020) 624 22 57
Zijpendaalseweg 101	6814 CH ARNHEM	fam. J. Oosterwijk	(318) 52 06 31
J. v. Schoonvorststraat 22	5611 PK EINDHOVEN	mevr. M. Anthonijsz	(0492) 51 00 27
Emmastraat 186	7513 BG ENSCHEDE	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Haringkade 163	2584 ED DEN HAAG	dhr. H. Vliem	(070) 350 09 76
Beestenmarkt 7	4461 CS GOES	mevr. C. Douw	(0113) 22 17 77
Radesingel 11	9711 ED GRONINGEN	dhr. Y. Post	(050) 525 01 32
Heerenweg 215	2106 MJ HEEMSTEDEN	dhr. C. Péschar	(023) 533 45 63
Kort Rapenburg 1-3	2311 GC LEIDEN	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Parallelweg 45c	6221 BD MAASTRICHT	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Strevelsweg 700	3083 AS ROTTERDAM	mevr. H. Vermeulen	(010) 422 50 81
Biltstraat 405	3572 AV UTRECHT	dhr. C. Verwoert	(0348) 42 55 40
Oosterlaan 14	8011 GC ZWOLLE	dhr. G.H. Hendriksen	(0523) 65 62 90

Deze dagwaken voor de abortusklinieken vinden elke eerste dag van de maand van 10.00 tot 12.00 uur plaats. Wanneer de eerste op zondag valt, zijn de waken op maandag, de tweede dag van de maand. *N.B.: In Eindhoven is de dagwake elke eerste DINSDAG van de maand (ook van 10.00 tot 12.00 uur).*